

Sygn. akt I PK 283/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M. Ł.

przeciwko "J." w Ł.

o zadośćuczynienie w związku z mobbingiem,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 marca 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ł.

z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt VII Pa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 900
(dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Ł. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G., po rozpoznaniu apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 21 grudnia 2012 r., zasądającego na rzecz powoda M. Ł. od strony pozwanej „J.” w Ł. kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z mobbingiem, zmienił ten wyrok w jego punktach 1, 2 i 3 w ten sposób, że w miejsce zasądzonej kwoty zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z mobbingiem, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty, a w punkcie 4 w ten sposób, że kwotę 866,39 zł podwyższył do 1.732,79 zł (pkt I wyroku); oddalił apelację powoda w pozostałej

części oraz apelację pozwanej w całości (pkt II wyroku), a także zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję i nie obciążył powoda kosztami procesu od oddalonej części apelacji (pkt III wyroku).

Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe rzetelnie i wnikliwie oraz dokonał wszechstronnej i przekonującej oceny materiału dowodowego. Podzielając w pełni i uznając za własne dokonane przez ten Sąd ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy wywiódł, że wobec powoda, który pracował od 1982 r. u pozwanej jako stolarz i nigdy wcześniej nie skarżył się na złe relacje z pracodawcą, pozwana Spółdzielnia podjęła szereg działań „ukierunkowanych na poniżenie, napiętnowanie i wręcz nękanie powoda, próbę zdyskredytowania go, wywołanie zaniżonej oceny własnych kwalifikacji i przydatności zawodowej oraz odizolowanie go od zespołu pracowników”. Te działania pozwanej zbiegły się w czasie z dochodzeniem przez powoda swoich praw pracowniczych (nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy zawodowej). Ponadto były nacechowane wybitnie złą wolą pozwanego i ukierunkowane na zastraszenie powoda, by wywołać u niego stan obawy o dalsze zatrudnienie. W tych okolicznościach sprawy uzasadniona była konstatacja, że niedozwolone działania pozwanej przez długi okres oraz ich intensywność wywołały u powoda stan określony w art. 94³ § 2 i § 3 k.p., polegający na jego zastraszaniu, nękaniu, wywołaniu poczucia zaniżonej samooceny przydatności zawodowej, w celu wyeliminowania powoda z zespołu pracowników. W konsekwencji powód po okresie świadczenia rehabilitacyjnego zdecydował się na przejście na emeryturę. Na tę decyzję bez wątpienia wpłynęły działania pozwanego o cechach mobbingu, które wywołały u powoda rozstrój zdrowia pozostający w związku przyczynowym z niedozwolonymi działaniami pozwanego pracodawcy, który stosował wobec mobbing. Wywołany tym zdrowia w postaci zaburzeń adaptacyjnych uzasadniał zasądzenie na rzecz powoda stosownego zadośćuczynienia, które Sąd Okręgowy podwyższył do kwoty 20.000 zł.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła naruszenie następujących przepisów: 1/ art. 94³ § 2 k.p. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że w okolicznościach sprawy jej działania wyczerpały znamiona mobbingu, 2/ art. 94³ § 3

k.p. przez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że w okolicznościach sprawy odpowiednią kwotą zadośćuczynienia jest 20.000 zł, która nie uwzględnia trudnej sytuacji finansowej skarżącej, 3/ art. 385 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie apelacji skarżącej.

Skarżąca, „mając na uwadze treść art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 398⁹ § 1 pkt 1-2 k.p.c.”, wniosła „o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na fakt, iż jest oczywiście uzasadniona”. Ponadto wskazała, że w przedmiotowej sprawie istnieje konieczność wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy następujących kwestii: „1. Czy oddelegowanie pracownika do pracy w oddziale firmy na okres 3 miesięcy od dnia 2 kwietnia 2007 r do 30 czerwca 2007 r. stanowi działanie mobbingowe, w sytuacji gdy zgodnie z dyspozycją art 42 § 4 Kodeksu pracy dopuszczalne jest powierzenie pracownikowi, w przypadkach uzasadnionych potrzebami pracodawcy, innej pracy niż określona w umowie o pracę na okres nieprzekraczający 3 miesięcy w roku kalendarzowym, jeżeli nie powoduje to obniżenia wynagrodzenia i odpowiada kwalifikacjom pracownika? 2. Jak należy rozumieć przesłankę art. 94³ § 4 działania pracodawcy w celu odizolowania lub wyeliminowania pracownika z grupy współpracowników w odniesieniu do dyspozycji art. 42 § 4, który wprost stanowi o oddelegowaniu do innej pracy (np. w innym miejscu), i samo w sobie nie stanowi instrumentu służącego do odizolowania lub wyeliminowania pracownika z grupy współpracowników”.

Wezwana do uzupełnienia braków skargi przez przedłożenie uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej, bądź przez wskazanie, która część uzasadnienia skargi zawiera uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżąca podała, „iż przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniam okolicznością iż jest oczywiście uzasadniona, a ponadto, że w przedmiotowej sprawie istnieje konieczność wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy w następującej kwestii” pytań przedstawionych uprzednio w skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Proceduralny zarzut naruszenia art. 385 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie apelacji skarżącej był oczywiście chybiony i bezzasadny na gruncie wysoce bulwersujących okoliczności niedozwolonego i niedopuszczalnego szykanowania

powoda, które doprowadziły do jego rozstroju zdrowia. Z dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) wynikało, że niedozwolone działania skarżącego pracodawcy wobec powoda polegały na pomijaniu powoda przy przydziale pracy i powierzaniu jej niżej wykwalifikowanemu pracownikowi, pozbawieniu powoda premii za kwiecień 2007 r. za rzekomo niewłaściwie wykonany blat stołu komputerowego, zakazaniu mu dbania w czasie przerw śniadaniowych o roślinność nieopodal warsztatu i próba ukarania go karą nagany za dokonywanie tych czynności, zabronieniu mu swobodnego poruszania się po terenie spółdzielni, zobowiązaniu „do odmeldowywania się”, zakazie słuchania radia, rozpowszechnianiu wśród pracowników informacji dotyczących jego chronionych dóbr osobistych, że „korzysta ze zwolnienia lekarskiego wystawionego przez lekarza psychiatrę i że w związku z tym niezrównoważony”. Po przeniesieniu powoda do Oddziału w K., które zbiegło się z datą wystąpienia powoda o nagrodę jubileuszową, do dalszych działań należało nie wyrażenie zgody na przesunięcie godzin rozpoczęcia pracy o 15 minut, wobec niedogodności dojazdu do pracy z Nowego Złotna, gromadzenie oświadczeń pracowników ochrony o spóźnieniach powoda, ukaranie go karą nagany za dwa spóźnienia oraz rozwiązanie z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia w dniu 12 czerwca 2007 r. z przyczyny nieprawdziwej, powiadamianie „wszelkich możliwych instytucji o niezwykłym podejrzeniu pozwanej o rzekomym wyłudzeniu przez powoda zwolnienia lekarskiego, w tym PIP, ZUS, Policji, właścicieli stacji LPG, gdzie zastano powoda w okresie zwolnienia lekarskiego, a nawet powiadomienie przełożonych lekarza wystawiającego zwolnienie lekarskie powodowi o nieetycznym postępowaniu w związku z wystawieniem zwolnienia lekarskiego”. Te ustalenia wskazują, że skarżąca stosowała wobec powoda mobbing. W takich okolicznościach sprawy zasądzenie na rzecz powoda 20.000 zł zadośćuczynienia za rozstrój zdrowia wywołany działaniami mobbingowymi o charakterze wręcz kryminogennym było oczywiście uzasadnione.

Ze względu na oczywistą bezzasadność skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego w zgodzie z art. 98 k.p.c.

